

Taidestartit herättelivät liikettä ja saivat runopuun kukkimaan

Taide kohtaa hoivan –hanke käynnisti toimintansa työyhteisöjen kanssa kahdella iltapäivän mittaisella Taidestartilla. Startit olivat suunnatut erityisesti hankekumppaneiden, Helsingin kaupungin ja Etevan työntekijöille. Tilaisuuksia järjestettiin kaksi samalla ohjelmalla, jotta mahdollisimman moni henkilö eri työyhteisöistä saattoi osallistua. Startteihin osallistui yhteensä 51 henkilöä.

Mistä olikaan kysymys?

Luokkatilaan oli tuotu pihlaja, lyhtyjä ja tuikkuja. Saara Niemeläinen toivotti saapujat tervetulleiksi. Taidestartit alkoivat perinteisesti kahvihetkellä. Samalla kartoitettiin osallistujien odotuksia ja ajatuksia alkavasta toiminnasta.

Taide kohtaa hoivan –hankkeen projektikoordinaattori Eila Sainio kertoi lyhyesti valtakunnallisesta Taika- hankkeesta sekä Diakonia-ammattikorkeakoulun osahankkeen tavoitteista ja suunnitelmista. Pekka Korhonen Teatterikorkeakoulusta pohti yhdessä osanottajien kanssa sitä, mitä taidelähtöisyydellä ehkä tarkoitetaan. Mitään kovin tiukkaa määritelmää käsitteelle ei annettu. Tärkeää oli kuitenkin kuulla ja koota yhteen erilaisia näkökulmia, niin työyhteisöjen jäseniltä kuin hankkeen toimijoiltakin.

Pekka kirjaa osallistujien kommentteja, Kirsi kuuntelee ja kommentoi

Liikkeelle

Taidestartin tavoitteena ei ollut vain tiedon jakaminen hankkeesta vaan myös oman luovuuden herättely, kokemus ja kokeilu. Liikkeelle lähdettiin lempeästi ja turvallisesti. Tanssitaiteilija Kirsi Heimonen kutsui osallistujat kuulemaan itseään liikkeessä ja valpastumaan omaan ruumiillisuuteen. Liike alkoi varoen, mutta lähti vähitellen viemään koko kehoa. Myös silmät kiinni kulkeminen toisen ihmisen ohjaamana toi olemiseen mielenkiintoisen leijumisen tunnun. Liikeherättelyt kirvoittivat monta iloista naurua ja vilkkaan keskustelun.

Saat viedä, seuraan

Runopuu

Liikkeestä siirryttiin sanoihin ja kokeiltiin miten satunnaisesti valitut sanat muuttavat muotoaan ja muuttuvat runoiksi ja liikkeeksi. Osanottajat poimivat vanhoista lehdistä sovitun määrän sanoja, jotka jostain syystä tulivat valituiksi. Sen jälkeen sanat kirjoitettiin paperille ja sanoista tehtiin runo. Runo tanssittiin, liikuttiin yhtä aikaa tilassa ja ruumiillistettiin runo. Liikkumisessa osallistujat hokivat, kuiskailivat ja puhuivat runonsa sanoja. Jokainen, joka halusi, luki runonsa muille ja lahjoitti sen yhteiseen tilaan runopuuksi tuodulle pihlajalle. Runojen lukemista seurasi niin nauru, taputukset kuin ihastuneet huudahduksetkin. Eikä ihme, niin upeaa runoutta tuo iltapäivä tuotti. Kirsti Nieminen toi puun lahjana korillisen aiheeltaan metsään tai puihin liittyviä runoja. Jokainen sai ottaa mukaansa runon arjen voimaannuttamiseksi.

Runoja

Millainen kokemus?

Iltapäivän päätteeksi kävimme läpi tunnelmia siitä, miltä työskentely oli tuntunut. Osanottajat olivat iloisesti yllättyneitä siitä, että kyseessä ei ollutkaan perinteinen koulutus. Iloittiin niistä luovista voimavaroista, joita jokaiseen on kätkeytynä. Kasvot olivat iloisia, virkistyneitä. Jatkoa

taidetyöpajoissa odotetaan. Myös hankkeessa toimijat iloitsivat tästä yhdessä koetusta iltapäivästä.

Runopuusta poimittua:

Mosaiikkivärein

maalasin vedon

Risto

-sieluusi.

Ainoastaan rakkaus on voimauttava

Joulunpunainen kohtaaminen

Yhteistyössä Taide kohtaa hoivan –hanke ja Teak

kokosi Eila Sainio